

23 Jun 2014
23 June 2014
P.U. (A) 168

WARTA KERAJAAN PERSEKUTUAN

*FEDERAL GOVERNMENT
GAZETTE*

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI
(KERAJAAN REPUBLIK POLAND) 2014

*DOUBLE TAXATION RELIEF
(THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND)
ORDER 2014*

DISIARKAN OLEH/
PUBLISHED BY
JABATAN PEGUAM NEGARA/
ATTORNEY GENERAL'S CHAMBERS

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK POLAND) 2014

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Poland) 2014**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Poland dengan tujuan untuk memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Poland (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

**PERJANJIAN
ANTARA
KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK POLAND
BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI
CUKAI ATAS PENDAPATAN**

**KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN REPUBLIK POLAND**

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

**PERKARA 1
ORANG YANG DILIPUTI**

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

**PERKARA 2
CUKAI YANG DILIPUTI**

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara mana cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan, termasuklah cukai atas laba daripada pemberian hakmilik harta alih atau tak alih, serta cukai atas naik nilai modal.
3. Cukai yang sedia ada yang merupakan subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Poland:

(i) cukai pendapatan individu; dan

(ii) cukai pendapatan korporat;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Poland”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejaji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

PERKARA 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanih perairan wilayah itu, dan ruang udara di atas kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan subtanih mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber asli, sama ada yang hidup atau tidak hidup;

- (b) istilah “Poland” ertinya Republik Poland, dan apabila digunakan dalam maksud geografi, ertinya wilayah Republik Poland, dan mana-mana kawasan yang berdampingan dengan perairan wilayah Republik Poland yang mana, di bawah undang-undang Poland dan mengikut undang-undang antarabangsa, hak Poland berhubung dengan penjelajahan dan eksploitasi sumber semula jadi dasar laut dan subtanahnya boleh dilaksanakan;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Poland, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dianggap sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu

Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

- (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
dan
 - (ii) dalam hal Poland, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

- 2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

PERKARA 4 PEMASTAUTIN

- 1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, tempat tinggalnya, tempat pengurusannya atau mana-mana kriteria lain yang serupa sifatnya, dan juga termasuk Negara itu, mana-mana pecahan bahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Istilah ini, walau bagaimanapun, tidak termasuk mana-mana orang yang dikenakan cukai di Negara itu hanya yang berkenaan dengan pendapatan daripada sumber di Negara itu.
- 2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin cuma di Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
 - (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utama tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara di mana yang dia adalah seorang rakyat;
 - (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-duanya, pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain daripada seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya tempat pengurusan berkesannya berada.

PERKARA 5
ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel; dan
 - (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber asli yang lain.
3. Suatu tapak bangunan, suatu pembinaan, projek pemasangan atau pemasangan merupakan suatu establismen tetap hanya jika ia kekal lebih daripada enam bulan.
4. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;

- (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemrosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
 - (f) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu terhasil daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.
5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang – selain daripada seorang ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai – bertindak bagi pihak suatu perusahaan dan mempunyai, dan lazimnya menjalankan, di Negara Pejanji suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhadap kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu.
6. Sesuatu perusahaan tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di suatu Negara Pejanji hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang

bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau sebaliknya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

PERKARA 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah "harta tak alih" hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang dimaksudkan terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

PERKARA 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji yang dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan bebas sepenuhnya dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Dalam ketiadaan maklumat berkaitan bagi membenarkan penentuan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap suatu perusahaan,

cukai boleh ditaksir di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap terletak mengikut undang-undang Negara itu dengan membuat suatu anggaran berdasarkan maklumat yang sedia ada, setakat yang dibenarkan dengan maklumat yang sedia ada, mengikut prinsip dalam Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

PERKARA 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi keuntungan daripada penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa, tetapi setakat keuntungan yang diperoleh yang boleh dikaitkan dengan penyertaan itu dalam kadar syernya dalam operasi bersama tersebut.

PERKARA 9
PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—
 - (a) sesuatu perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, kawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, kawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, boleh dimasukkan oleh Negara Pejanji dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan suatu perusahaan Negara itu dan mengenakan cukai sewajarnya keuntungan yang ke atasnya perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian adalah keuntungan yang boleh terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu adalah apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu penyelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalamnya ke atas keuntungan tersebut, jika Negara yang satu lagi itu menganggap pelarasan itu wajar. Dalam menentukan penyelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

PERKARA 10**DIVIDEN**

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan itu hendaklah tidak melebihi lima peratus (5%) daripada jumlah kasar dividen itu. Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.
3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak yang lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak korporat yang lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer melalui undang-undang Negara Pejanji yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu adalah pemastautin.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan syarikat yang tidak diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhannya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.
6. Manfaat bagi Perkara ini tidaklah terpakai jika maksud utama atau salah satu maksud utama mana-mana orang yang terlibat dengan penghasilan atau pengagihan syer atau hak lain yang berkaitan dengan dividen itu dibayar adalah bagi mengambil kesempatan atas Perkara ini melalui penghasilan atau pengagihan itu.

PERKARA 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang dalamnya ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial faedah itu adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi sepuluh peratus (10%) daripada jumlah kasar faedah itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2:
- (a) faedah yang terbit di Negara Pejanji hendaklah dikecualikan di negara itu jika faedah itu dibayar berkenaan dengan apa-apa pinjaman atau kredit yang dibuat oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi kepada Kerajaan Negara yang mula-mula disebut itu atau subbahagian politiknya atau pihak berkuasa tempatannya atau badan berkanunnya;
 - (b) faedah yang terbit di Poland hendaklah dikecualikan daripada cukai di Poland jika ia dibayar kepada:
 - (i) Kerajaan Malaysia;
 - (ii) Kerajaan Negeri;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan-badan berkanun;
 - (v) Bank Negara Malaysia (Bank Pusat Malaysia); dan
 - (vi) Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);
 - (c) faedah yang terbit di Malaysia hendaklah dikecualikan daripada cukai di Malaysia jika ia dibayar kepada:
 - (i) Kerajaan Poland;
 - (ii) mana-mana subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan Poland;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Poland; dan
 - (v) Bank Gospodarstwa Krajowego di Poland (Bank Ekonomi Negara Poland).

4. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada atau tidak dicagarkan melalui gadaijanji dan sama ada atau tidak mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti bagi pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai faedah bagi maksud Perkara ini. Istilah itu tidaklah termasuk apa-apa perkara yang dianggap sebagai dividen di bawah peruntukan Perkara 10.
5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial faedah itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang dalamnya faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
6. Faedah hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya adalah seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan keberhutangan yang ke atasnya faedah itu dibayar telah ditanggung, dan faedah itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
7. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah faedah itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya ia

dibayar, melebihi jumlah yang mungkin telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah faedah yang terakhir yang disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

8. Manfaat bagi Perkara ini tidaklah terpakai jika maksud utama atau salah satu maksud utama mana-mana orang yang terlibat dengan penghasilan atau pengagihan tuntutan hutang yang berkaitan dengan faedah itu dibayar adalah bagi mengambil kesempatan atas Perkara ini melalui penghasilan atau pengagihan itu.

PERKARA 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang dalamnya ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi lapan peratus (8%) daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta termasuk hak karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen) apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk

menggunakan apa-apa kelengkapan atau pengetahuan perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta berkenaan dengan royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya adalah seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan kewajiban untuk membayar royalti itu telah ditanggung, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, oleh sebab suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya ia dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

7. Manfaat bagi Perkara ini tidaklah terpakai jika maksud utama atau salah satu maksud utama mana-mana orang yang terlibat dengan penghasilan atau pengagihan hak yang berkaitan dengan royalti itu dibayar adalah bagi mengambil kesempatan atas Perkara ini melalui penghasilan atau pengagihan itu.

PERKARA 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal itu, boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang dalamnya ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi lapan peratus (8%) jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau khidmat runding.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di

dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya adalah seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan kewajiban untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah ditanggung, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, oleh sebab suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknikal itu dibayar melebihi, atas apa-apa jua alasan, jumlah yang dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.
7. Manfaat bagi Perkara ini tidaklah terpakai jika maksud utama atau salah satu maksud utama mana-mana orang yang terlibat dengan penghasilan atau pengagihan perkhidmatan itu yang berkaitan dengan fi bagi perkhidmatan teknikal itu dibayar adalah bagi mengambil kesempatan atas Perkara ini melalui penghasilan atau pengagihan itu.

PERKARA 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hak milik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian hak milik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia untuk pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuklah apa-apa laba daripada pemberian hak milik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan itu) atau daripada pusat kegiatan tetap itu, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pemberian hak milik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa, atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
4. Laba yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hak milik syer yang memperoleh lebih daripada 50 peratus nilainya secara langsung atau tidak langsung daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
5. Laba daripada pemberian hak milik mana-mana harta selain daripada yang disebut dalam perenggan 1 - 4 hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang mana pemberi hak milik itu adalah seorang pemastautin.

PERKARA 15**PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS**

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai di Negara itu melainkan jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktiviti. Jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap itu, pendapatan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada pendapatannya itu yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.
2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

PERKARA 16**PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS**

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19 dan 20, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, saraan sebagaimana yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, suatu majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan:
- (a) oleh pemastautin suatu Negara Pejanji di atas kapal yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu;
 - (b) di atas pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.

PERKARA 17

FI PENGARAH

Fi dan pembayaran seumpamanya yang lain yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji dalam kapasitinya sebagai seorang anggota lembaga pengarah, lembaga penyeliaan, atau apa-apa badan dalam suatu syarikat yang seumpamanya yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

PERKARA 18
SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16 pendapatan yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang dijalankan sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan dalam kapasitinya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dikenakan cukai di Negara Pejanji yang dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya ditanggung oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi itu, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang dalamnya seniman atau ahli sukan itu merupakan pemastautin.

PERKARA 19

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

PERKARA 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan individu itu adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara yang satu lagi itu, atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Walau apa pun peruntukan perenggan 1, apa-apa pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

- (b) Walau bagaimanapun, pencen dan saraan seumpamanya yang lain itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu adalah pemastautin dan rakyat Negara yang satu lagi itu.
3. Peruntukan Perenggan 15, 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah, pencen, dan saraan seumpamanya yang lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

PERKARA 21

PELAJAR DAN PELATIH

Pembayaran yang mana seorang pelajar, murid atau pelatih yang sebaik sebelum melawat suatu Negara Pejanji adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan berada di Negara yang mula-mula disebutkan semata-mata bagi maksud pengajian atau latihannya menerima bagi maksud penyenggaraan, pengajian atau latihannya tidaklah dikenakan cukai di Negara yang mula-mula disebutkan itu, dengan syarat pembayaran itu terbit daripada sumber di luar Negara itu.

PERKARA 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui

suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas daripada suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan diperoleh daripada Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

PERKARA 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Di Malaysia, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana Negara selain Malaysia, cukai Poland yang kena dibayar di bawah undang-undang Poland dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan atau laba modal yang diperoleh dari Poland hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan atau laba modal itu. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana pengiraan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan atau laba modal itu.

2. Di Poland, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

(a) Jika seseorang pemastautin Poland memperoleh pendapatan atau laba modal yang, mengikut peruntukan Perjanjian ini boleh dikenakan cukai di

Malaysia, Poland hendaklah membenarkan sebagai suatu potongan daripada cukai ke atas pendapatan atau laba modal pemastautin itu suatu jumlah bersamaan cukai yang telah dibayar di Malaysia. Potongan itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai itu, sebagaimana pengiraan sebelum potongan itu diberikan, yang boleh dikaitkan kepada pendapatan atau laba modal itu yang diperolehi dari Malaysia.

- (b) Jika mengikut mana-mana peruntukan Perjanjian ini, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Poland dikecualikan daripada cukai di Poland, Poland masih boleh, dalam mengira jumlah cukai ke atas baki pendapatan pemastautin itu, mengambil kira pendapatan yang telah dikecualikan itu.

PERKARA 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan dengan rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, khususnya berkenaan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidaklah boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud pencukaian berdasarkan status sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 6 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12 atau perenggan 6 Perkara 13 terpakai, faedah, royalti, fi bagi perkhidmatan teknikal dan pembayaran lain yang dibayar oleh suatu perusahaan Negara Pejanji kepada seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai bagi perusahaan itu, boleh ditolak di bawah keadaan yang sama seolah-olah pembayaran itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.
4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.

PERKARA 25

TATACARA PERJANJIAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, tanpa mengira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang dia merupakan seseorang pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam tempoh tiga tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapati bahawa bantahan itu wajar dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa Perjanjian yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji itu.
3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi menghapuskan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi tujuan mencapai suatu persetujuan bagi maksud perenggan yang terdahulu.

PERKARA 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini, setakat mana pencukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian. Pertukaran maklumat ini tidak disekat oleh Perkara 1.
2. Apa-apa maklumat yang diterima di bawah perenggan 1 oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa

(termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan kewajiban ke atas suatu Negara Pejanji:
 - (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).
4. Jika maklumat yang diminta oleh Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud cukainya sendiri. Kewajipan yang terkandung dalam ayat terdahulu adalah tertakluk kepada pengehadan perenggan 3 tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat semata-mata kerana ia tiada kepentingan domestik ke atas maklumat itu.

5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat semata-mata kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak atas kapasiti agensi atau fidusiari atau kerana maklumat itu berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

PERKARA 27

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

PERKARA 28

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain, secara pertukaran nota melalui saluran diplomatik bahawa tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang bagi menguatkuasakan Perjanjian ini telah selesai. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh pemberitahuan yang terkemudian dan hendaklah berkuat kuasa:
 - (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

- (b) di Poland:
- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, atas pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai yang lain, atas pendapatan yang diperoleh dalam mana-mana tahun cukai bermula pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.
2. Walau apa pun peruntukan Perkara ini, peruntukan Perkara 25 dan 26 (Tatacara Perjanjian Bersama dan Pertukaran Maklumat) hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini berkuat kuasa, tanpa mengambil kira tempoh cukai dikenakan yang mana perkara itu berkaitan.
3. Perjanjian antara Kerajaan Republik Rakyat Poland dengan Kerajaan Malaysia bagi pengelakan pencukaaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai atas pendapatan yang ditandatangani di Warsaw pada 16 September 1977 hendaklah ditamatkan dan terhenti dari berkuat kuasa berkenaan dengan cukai yang kepadanya Perjanjian ini terpakai mengikut peruntukan perenggan 1 dan 2.

PERKARA 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas

tempoh lima (5) tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

- (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (b) di Poland:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, atas pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis diberikan;
 - (ii) berkenaan dengan cukai yang lain, atas pendapatan yang diperolehi dalam mana-mana tahun cukai bermula pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis diberikan.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di **Putrajaya** pada **8 haribulan Julai 2013**, dalam bahasa Melayu, Poland dan Inggeris, ketiga-tiga teks adalah sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

**BAGI KERAJAAN
MALAYSIA**

**BAGI KERAJAAN REPUBLIK
POLAND**

**PROTOKOL
KEPADA PERJANJIAN
ANTARA
KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK POLAND
BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL
MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN**

Pada menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Poland bagi Pengelakan Pencukaiian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan (kemudian daripada ini disebut "Perjanjian"), yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju dengan peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi suatu bahagian penting Perjanjian:

1. **Dengan rujukan kepada Perkara 1**

- i. Orang yang layak kepada manfaat cukai mengikut Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Labuan 1990 (seperti dipinda) atau mengikut mana-mana undang-undang yang sebahagian besarnya serupa yang digubal kemudiannya, adalah tidak layak untuk mendapat manfaat daripada Perjanjian ini.
- ii. Walau bagaimanapun, peruntukan subperenggan (a) tidak menghalang pemakaian Perkara 26 Perjanjian ini berkenaan dengan orang itu.
- iii. Peruntukan subperenggan (a) tidaklah terpakai kepada syarikat Labuan yang telah membuat pilihan muktamad untuk dikenakan cukai mengikut Akta Cukai Pendapatan 1967 (seperti dipinda).

2. **Dengan rujukan kepada perenggan 1 Perkara 4**

Maka difahami bahawa ayat kedua perenggan ini bukan untuk mengeneipkan pemastautin Malaysia jika prinsip wilayah berkaitan pencukaian pemastautinnya terpakai.

3. **Dengan rujukan kepada Perkara 4, 11 dan 19**

Istilah “badan berkanun” ertinya badan yang ditubuhkan oleh statut suatu Negara Pejanji atau subbahagian politiknya dan menjalankan fungsi yang akan sebaliknya dijalankan oleh Negara Pejanji itu atau subbahagian politiknya.

Pihak berkuasa berwibawa suatu Negara Pejanji hendaklah berdasarkan permintaan, memberikan pengesahan kepada pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi sama ada suatu entiti tertentu adalah suatu badan berkanun Negara Pejanji yang mula-mula disebutkan itu.

4. **Dengan rujukan kepada Perkara 23**

Pendapatan daripada dividen yang dibayar daripada keuntungan syarikat Malaysia yang telah dikecualikan daripada cukai Malaysia menurut insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang diperkenalkan kemudiannya di Malaysia bagi pengubahsuaian atau penambahan kepada undang-undang itu setakat mana ia dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji sebagai sebahagian besar sifatnya serupa hendaklah dikecualikan daripada cukai Poland dengan syarat pemegang sahamnya:

- (a) adalah pemastautin Poland; dan
- (b) memegang sekurang-kurangnya 25 peratus modal syarikat yang membayar dividen itu pada tarikh dividen itu dibayar dan telah berbuat demikian atau akan berbuat demikian untuk tempoh 24 bulan berturut-turut yang mana tarikh itu jatuh;

Peruntukan ini hendaklah terhenti berkuat kuasa berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh selepas 31 Disember 2020.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di **Putrajaya** pada **8 haribulan Julai 2013**, dalam bahasa Melayu, Poland dan Inggeris, ketiga-tiga teks adalah sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

BAGI KERAJAAN MALAYSIA

**BAGI KERAJAAN REPUBLIK
POLAND**

Dibuat 12 Jun 2014
[Perb: 0.6869/29 JLD.2 (SK.4); PN(PU2)80A/XIX]

DATO' SERI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di hadapan Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND)
ORDER 2014

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967[Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Poland) Order 2014**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Poland with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Poland tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

ARTICLE 1
PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2
TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are in particular:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as "Malaysian taxes");

- (b) in Poland:
 - (i) the personal income tax; and
 - (ii) the corporate income tax;(hereinafter referred to as “Polish taxes”).

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Poland” means the Republic of Poland, and when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Poland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Poland within which, under the laws of Poland and in accordance with international law, the rights of Poland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the seabed and its sub-soil may be exercised;

- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” means Malaysia or Poland, as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - and
 - (ii) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorised representative.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes

of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
- (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than six months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6
INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply also to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7
BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. In the absence of the relevant information permitting the determination of profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, tax may be assessed in the Contracting State in which the permanent establishment is situated in accordance with the laws of that State by the making of an estimate on the basis of available information, so far as the information available permits, in accordance with the principle of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

ARTICLE 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, if that State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed five percent (5%) of the

gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
6. The benefits of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed ten percent (10%) of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:
 - (a) interest arising in a Contracting State shall be exempt in that state if such interest is paid in respect of any loan or credit made by a resident of the other Contracting State to the Government of the first-mentioned State or a political subdivision or local authority or statutory body thereof;
 - (b) interest arising in Poland shall be exempt from tax in Poland if it is paid to:
 - (i) the Government of Malaysia;
 - (ii) the Governments of the States;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies;
 - (v) the Bank Negara Malaysia (the Central Bank of Malaysia); and
 - (vi) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);
 - (c) interest arising in Malaysia shall be exempt from tax in Malaysia if it is paid to:
 - (i) the Government of Poland;
 - (ii) any political subdivision or local authority of Poland;

- (iii) the statutory bodies;
 - (iv) the National Bank of Poland; and
 - (v) the Bank Gospodarstwa Krajowego in Poland (the Bank of National Economy of Poland).
4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article. The term shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.
8. The benefits of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed eight percent (8%) of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright including right to literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial or scientific equipment or know-how.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the

other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provision of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.
7. The benefits of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 13
FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed eight percent (8%) of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provision of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.
7. The benefits of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the services in respect of which the fees for technical services are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purposes of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 - 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived there from may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised:
 - (a) by a resident of a Contracting State aboard a ship operated in international traffic shall be taxable only in that State;
 - (b) aboard an aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

ARTICLE 17
DIRECTORS' FEES

Fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, the supervisory board, or of a similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 18
ARTISTES AND SPORTSPERSON

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that person's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that person's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsperson is a resident.

ARTICLE 19
PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

ARTICLE 20
GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that other State, or
 - (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, any pension and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pension and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remunerations in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

ARTICLE 21
STUDENTS AND TRAINEES

Payments which a student, pupil or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 22
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

ARTICLE 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Malaysia, double taxation shall be eliminated as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Polish tax payable under the laws of Poland and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income or capital gains derived from Poland shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income or capital gains. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or capital gains.

2. In Poland, double taxation shall be eliminated as follows:

- (a) Where a resident of Poland derives income or capital gains which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Malaysia, Poland shall allow as a deduction from the tax on income or on capital gains of that resident an amount equal to the tax paid in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such income or capital gains derived from Malaysia.
- (b) Where in accordance with any provision of this Agreement, income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, taken into account the exempted income.

ARTICLE 24
NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or

more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article 13 apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

ARTICLE 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the

remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any Agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting State.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other, by exchange of notes through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of the notification and shall thereupon have effect:
 - (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (b) in Poland:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
 - (ii) in respect of other taxes, on income derived in any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

2. Notwithstanding the provisions of this Article, the provisions of Articles 25 and 26 (Mutual Agreement Procedure and Exchange of Information) shall have effect from the date of entry into force of this Agreement, without regard to the taxable period to which the matter relates.
3. The Agreement between the Government of the Polish People's Republic and the Government of Malaysia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income signed in Warsaw on 16th of September 1977 shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Agreement has effect in respect of the taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.

ARTICLE 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five (5) years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (b) in Poland:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other taxes, on income derived in any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at **Putrajaya** this **8 day of July 2013**, each in the Malay, the Polish and the English language, the three texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF POLAND**

**PROTOCOL
TO THE AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME**

On signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Poland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as the “Agreement”), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

1. **With reference to Article 1:**

- i. Persons who are entitled to tax benefits according to Labuan Business Activity Tax Act 1990 (as amended) or according to any substantially

similar law subsequently enacted, are not entitled to benefits from this Agreement.

- ii. However, the provision of subparagraph (a) does not preclude application of Article 26 of this Agreement with regard to those persons.
- iii. The provision of subparagraph (a) shall not apply to Labuan companies that have made an irrevocable election to be charged to tax in accordance with the Income Tax Act 1967 (as amended).

2. **With reference to paragraph 1 of Article 4**

It is understood that the second sentence of this paragraph is not to exclude residents of Malaysia where a territorial principle concerning taxation of residents is applied.

3. **With reference to Articles 4, 11 and 19**

The term “statutory body” means a body constituted by statute of a Contracting State or a political subdivision thereof and performing functions which would otherwise be performed by that Contracting State or political subdivision thereof.

The competent authority of a Contracting State shall upon request confirm to the competent authority of the other Contracting State whether a particular entity is a statutory body of the first-mentioned Contracting State.

4. **With reference to Article 23**

Income from dividends which are paid out of the profits of the Malaysian companies which are exempted from Malaysian tax by virtue of the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the

competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character shall be exempt from Polish tax provided that the shareholder:

- (a) is a resident of Poland; and
- (b) holds at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends on the date the dividends are paid and has done so or will have done so for an uninterrupted 24-month period in which that date falls;

This provisions shall cease to have effect in respect of income derived after 31 December 2020.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at **Putrajaya** this **8 day of July 2013**, each in the Malay, the Polish and the English language, the three texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF POLAND**

Made 12 June 2014
[Perb: 0.6869/29 JLD.2 (SK.4); PN(PU2)80A/XIX]

DATO' SERI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]